

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 26ης Οκτωβρίου 2017*

«Προδικαστική παραπομπή – Τελωνειακή ένωση – Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας – Άρθρο 220, παράγραφος 1 και παράγραφος 2, στοιχείο β' – Εκ των υστέρων είσπραξη εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών – Έννοια της “βεβαιώσεως εισαγωγικών δασμών” – Απόφαση της αρμόδιας τελωνειακής αρχής – Προθεσμία υποβολής αιτήσεως επιστροφής ή διαγραφής – Υποχρέωση διαβιβάσεως της υποθέσεως στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή – Αποδεικτικά στοιχεία σε περίπτωση προσφυγής κατά αποφάσεως της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους εισαγωγής»

Στην υπόθεση C-407/16,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments (Ανώτατο Δικαστήριο, τμήμα διοικητικών διαφορών, Λεττονία) με απόφαση της 15ης Ιουλίου 2016, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 20 Ιουλίου 2016, στο πλαίσιο της δίκης

«Aqua Pro» SIA

κατά

Valsts ieņēmumu dienests,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J.-C. Bonichot, προεδρεύοντα του τμήματος, S. Rodin (εισηγητή) και E. Regan, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Mengozzi

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η Λεττονική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις I. Kucina, D. Pelše και G. Bambāne, καθώς και από τον I. Kalniņš,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους A. Caeiros και E. Kalniņš,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

* Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική.

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 220, παράγραφος 1 και παράγραφος 2, στοιχείο β', και των άρθρων 236 και 239 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 1992, L 302, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2700/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2000 (ΕΕ 2000, L 311, σ. 17) (στο εξής: τελωνειακός κώδικας), καθώς και του άρθρου 869, στοιχείο β', και του άρθρου 875 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού 2913/92 (ΕΕ 1993, L 253, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1335/2003 της Επιτροπής, της 25ης Ιουλίου 2003 (ΕΕ 2003, L 187, σ. 16, στο εξής: κανονισμός εφαρμογής).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της «Aqua Pro» SIA και της Valsts ieņēmumu dienests (λεττονικής φορολογικής αρχής, στο εξής: φορολογική αρχή) σχετικά με την είσπραξη εισαγωγικών δασμών και του φόρου προστιθεμένης αξίας (ΦΠΑ), πλέον τόκων υπερημερίας, στο πλαίσιο εκ των υστέρων ελέγχου τελωνειακής διασαφήσεως.

Το νομικό πλαίσιο

- 3 Το άρθρο 217, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα προβλέπει τα ακόλουθα:

«Κάθε ποσό των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών που προκύπτει από τελωνειακή οφειλή, που στο εξής καλείται “ποσό των δασμών”, υπολογίζεται από τις τελωνειακές αρχές μόλις αυτές διαθέτουν τα απαραίτητα στοιχεία και εγγράφεται από τις εν λόγω αρχές στα λογιστικά βιβλία ή σε οποιοδήποτε άλλο υπόθεμα επέχει θέση βιβλίων (καταλογισμός).

[...]

- 4 Το άρθρο 220 του τελωνειακού κώδικα ορίζει τα εξής:

«1. Όταν το ποσό των δασμών που προκύπτουν από τελωνειακή οφειλή δεν έχει βεβαιωθεί σύμφωνα με τα άρθρα 218 και 219 ή έχει καταλογισθεί σε ύψος χαμηλότερο εκείνου που νομίμως οφειλόταν, η βεβαίωση του ποσού των δασμών που έχει ή που απομένει να εισπραχθεί, πρέπει να γίνει σε διάστημα δύο ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία η τελωνειακή αρχή αντιλήφθηκε την κατάσταση αυτή και είναι σε θέση να υπολογίσει το νομίμως οφειλόμενο ποσό και να ορίσει τον οφειλέτη (καταλογισμός εκ των υστέρων). Η προθεσμία αυτή μπορεί να παραταθεί σύμφωνα με το άρθρο 219.

2. Εκτός των περιπτώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 217, παράγραφος 1, δεύτερο και τρίτο εδάφιο, δεν επιτρέπεται εκ των υστέρων βεβαίωση όταν:

[...]

β) το νομίμως οφειλόμενο ποσό των δασμών δεν βεβαιώθηκε από λάθος των ίδιων των τελωνειακών αρχών, το οποίο λογικά δεν μπορούσε να ανακαλυφθεί από τον οφειλέτη, εφόσον ο τελευταίος ενήργησε με καλή πίστη και τήρησε όλες τις διατάξεις που προβλέπονται από την ισχύουσα νομοθεσία όσον αφορά την τελωνειακή διασαφήση.

Όταν το προτιμησιακό καθεστώς ενός εμπορεύματος θεσπίζεται βάσει συστήματος διοικητικής συνεργασίας με τη συμμετοχή των αρχών τρίτης χώρας, η χορήγηση πιστοποιητικού από τις εν λόγω αρχές, εφόσον αυτό αποδειχθεί ανακριβές, συνιστά σφάλμα το οποίο δεν όφειλε ευλόγως να έχει γίνει αντιληπτό κατά την έννοια του πρώτου εδαφίου.

Η έκδοση ανακριβούς πιστοποιητικού, ωστόσο, δεν συνιστά σφάλμα εάν το πιστοποιητικό βασίζεται σε ανακριβή έκθεση των γεγονότων εκ μέρους του εξαγωγέα, εκτός εάν, ιδίως, είναι προφανές ότι οι αρμόδιες για την έκδοσή του αρχές γνώριζαν ή θα έπρεπε να γνωρίζουν ότι τα εμπορεύματα δεν πληρούν τους απαιτούμενους όρους προκειμένου να επωφεληθούν προτιμησιακής μεταχείρισης.

Ο υπόχρεος μπορεί να επικαλεστεί την καλή του πίστη εφόσον μπορεί να αποδείξει ότι, κατά την περίοδο των συγκεκριμένων εμπορικών πράξεων, κατέβαλε κάθε επιμέλεια ώστε να εξακριβωθεί ότι τηρούνται όλες οι προϋποθέσεις για την προτιμησιακή μεταχείριση.

Ο υπόχρεος δεν μπορεί, ωστόσο, να επικαλεστεί την καλή του πίστη εάν η Επιτροπή έχει δημοσιεύσει στην *Επίσημη Εφημερίδα [της Ευρωπαϊκής Ένωσης]* ανακοίνωση στην οποία αναφέρεται ότι υπάρχουν βάσιμες αμφιβολίες όσον αφορά την ορθή εφαρμογή του προτιμησιακού καθεστώτος από τη δικαιούχο χώρα·

[...]».

5 Το άρθρο 236 του κώδικα αυτού ορίζει τα εξής:

«1. Η επιστροφή ή η διαγραφή εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών πραγματοποιείται εφόσον αποδεικνύεται ότι κατά τη στιγμή της πληρωμής τους το ποσό τους δεν οφειλόταν νομίμως ή ότι το ποσό βεβαιώθηκε κατά παράβαση του άρθρου 220, παράγραφος 2.

Η διαγραφή εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών πραγματοποιείται εφόσον αποδεικνύεται ότι κατά τη στιγμή της βεβαίωσής τους το ποσό τους δε οφειλόταν νομίμως ή ότι το ποσό βεβαιώθηκε κατά παράβαση του άρθρου 220, παράγραφος 2.

Δεν χορηγείται επιστροφή ή διαγραφή δασμών, όταν τα γεγονότα που οδήγησαν στην πληρωμή ή τη βεβαίωση ποσού το οποίο δεν οφειλόταν νομίμως προκύπτουν από δόλιο τέχνασμα του ενδιαφερομένου.

2. Η επιστροφή ή η διαγραφή εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών παραχωρείται κατόπιν υποβολής αιτήσεως στο αρμόδιο τελωνείο πριν από την εκπνοή προθεσμίας τριών ετών από την ημερομηνία της γνωστοποίησης των εν λόγω δασμών στον οφειλέτη.

Η προθεσμία αυτή παρατείνεται αν ο ενδιαφερόμενος αποδείξει ότι δεν κατέθεσε την αίτησή του μέσα στην προθεσμία αυτή λόγω τυχαίου γεγονότος ή ανωτέρας βίας.

Οι τελωνειακές αρχές προβαίνουν αυτεπαγγέλτως στην επιστροφή ή τη διαγραφή δασμών όταν οι ίδιες διαπιστώνουν, μέσα στην προθεσμία αυτή, την ύπαρξη μιας από τις καταστάσεις που περιγράφονται στην παράγραφο 1, πρώτο και δεύτερο εδάφιο.»

6 Το άρθρο 239 του τελωνειακού κώδικα προβλέπει τα εξής:

«1. Η επιστροφή ή η διαγραφή εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών είναι δυνατή σε περιπτώσεις διαφορετικές από εκείνες που αναφέρονται στα άρθρα 236, 237 και 238, οι οποίες:

– καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής,

– προκύπτουν από περιστάσεις που δεν συνεπάγονται ούτε δόλο ούτε πρόδηλη αμέλεια εκ μέρους του ενδιαφερόμενου. Οι καταστάσεις στις οποίες μπορεί να εφαρμοστεί η διάταξη αυτή, καθώς και οι λεπτομέρειες της διαδικασίας που πρέπει να ακολουθείται καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής. Η επιστροφή ή διαγραφή είναι δυνατόν να υπόκειται σε ειδικούς όρους.

2. Η επιστροφή ή η διαγραφή δασμών για τους λόγους που αναφέρονται στην παράγραφο 1, παραχωρείται κατόπιν υποβολής αιτήσεως στο αρμόδιο τελωνείο πριν από την εκπνοή προθεσμίας δώδεκα μηνών από την ημερομηνία γνωστοποίησης του χρέους των εν λόγω δασμών στον οφειλέτη.

Ωστόσο, οι τελωνειακές αρχές μπορούν να επιτρέψουν υπέρβαση της εν λόγω προθεσμίας σε εξαιρετικές περιπτώσεις δεόντως αιτιολογημένες.»

7 Το άρθρο 869 του κανονισμού εφαρμογής ορίζει τα εξής:

«Οι τελωνειακές αρχές αποφασίζουν μόνες τους να μη βεβαιώνουν εκ των υστέρων τους μη εισπραχθέντες δασμούς:

α) στις περιπτώσεις που έχει εφαρμοστεί προτιμησιακή δασμολογική μεταχείριση στο πλαίσιο δασμολογικής ποσόστωσης, δασμολογικής οροφής ή άλλου καθεστώτος, ενώ, κατά τη στιγμή αποδοχής της διασάφησης, είχε ήδη καταργηθεί αυτή η μεταχείριση, χωρίς όμως, τουλάχιστον μέχρι τη στιγμή παραλαβής των συγκεκριμένων εμπορευμάτων, να έχει δημοσιευθεί το γεγονός αυτό στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* ή, εφόσον δεν πραγματοποιήθηκε η δημοσίευση αυτή, να ενημερωθεί ανάλογα το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, υπό τον όρο ότι ο υπόχρεος είχε ενεργήσει από την πλευρά του καλόπιστα και είχε τηρήσει όλες τις προβλεπόμενες από την ισχύουσα νομοθεσία διατάξεις σχετικά με τη διασάφησή του·

β) στις περιπτώσεις που κρίνουν ότι πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις που ορίζει το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κώδικα, με εξαίρεση τις περιπτώσεις κατά τις οποίες η υπόθεση πρέπει να υποβληθεί στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 871. Ωστόσο, όταν εφαρμόζεται το άρθρο 871, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, απόφαση των τελωνειακών αρχών που επιτρέπει τη μη βεβαίωση των σχετικών δασμών μπορεί να εκδοθεί μόνον μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας που έχει αναληφθεί σύμφωνα με τα άρθρα 871 έως 876.

Όταν υποβάλλεται αίτηση επιστροφής ή διαγραφής σύμφωνα με το άρθρο 236 σε συνδυασμό με το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κώδικα, εφαρμόζονται κατ' αναλογία το στοιχείο β', της πρώτης παραγράφου και τα άρθρα 871 έως 876.

Για την εφαρμογή των προηγούμενων παραγράφων, τα κράτη μέλη παρέχουν αμοιβαία συνδρομή, ιδίως όταν υπάρχει σφάλμα των τελωνειακών αρχών κράτους μέλους διαφορετικού από εκείνο που είναι αρμόδιο για τη λήψη της απόφασης.»

8 Το άρθρο 871 του κανονισμού αυτού έχει ως εξής:

«1. Η τελωνειακή αρχή διαβιβάζει την υπόθεση στην Επιτροπή για να τη διευθετήσει σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα 872 έως 876 όταν κρίνει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κώδικα και:

– θεωρεί είτε ότι η Επιτροπή διέπραξε λάθος κατά την έννοια του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κώδικα είτε

– ότι οι περιστάσεις στη συγκεκριμένη περίπτωση έχουν σχέση με τα αποτελέσματα κοινοτικής έρευνας που διενεργείται σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) 515/97 του Συμβουλίου, της 13ης Μαρτίου 1997, περί της αμοιβαίας συνδρομής μεταξύ των διοικητικών αρχών των κρατών μελών και της συνεργασίας των αρχών αυτών με την Επιτροπή με σκοπό τη διασφάλιση

της ορθής εφαρμογής των τελωνειακών και γεωργικών ρυθμίσεων [ΕΕ 1997, L 82, σ. 1] ή σύμφωνα με κάθε άλλη κοινοτική διάταξη ή συμφωνία που έχει συνάψει η Επιτροπή με ορισμένες χώρες ή ομάδες χωρών, όπου προβλέπεται η δυνατότητα διενέργειας τέτοιων κοινοτικών ερευνών, ή

- το μη εισπραττόμενο από επιχείρηση ποσό λόγω του ίδιου λάθους που αφορά, ενδεχομένως, περισσότερες της μίας πράξεις εισαγωγής ή εξαγωγής είναι μεγαλύτερο από ή ίσο με 500 000 ευρώ.

2. Η διαβίβαση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 δεν επιτρέπεται όταν:

- η Επιτροπή εξέδωσε ήδη απόφαση σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα 872 έως 876 σχετικά με υπόθεση η οποία παρουσιάζει παρόμοια πραγματικά και νομικά στοιχεία,
- η Επιτροπή ήδη ασχολείται με υπόθεση η οποία παρουσιάζει παρόμοια πραγματικά και νομικά στοιχεία.

[...]»

9 Το άρθρο 875 του κανονισμού εφαρμογής ορίζει τα εξής:

«Όταν η απόφαση που αναφέρεται στο άρθρο 873 ορίζει ότι για την εξετασθείσα περίπτωση επιτρέπεται η μη εκ των υστέρων βεβαίωση των δασμών, η Επιτροπή μπορεί να καθορίσει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες τα κράτη μέλη δύνανται να μη βεβαιώνουν εκ των υστέρων τους δασμούς σε περιπτώσεις που παρουσιάζουν παρόμοια νομικά και πραγματικά στοιχεία.»

10 Το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΚ) 1073/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) (ΕΕ 1999, L 136, σ. 1, στο εξής: κανονισμός σχετικά με τις έρευνες της OLAF), προβλέπει τα εξής:

«1. Μετά το πέρας της έρευνας που διεξήγαγε, η Υπηρεσία καταρτίζει, υπό την εποπτεία του διευθυντή, έκθεση που προσδιορίζει ιδίως τα διαπιστωθέντα περιστατικά, την ενδεχόμενη οικονομική ζημία και τα συμπεράσματα της έρευνας, συμπεριλαμβανομένων των συστάσεων του διευθυντή της Υπηρεσίας για τη συνέχεια που θα πρέπει να δοθεί.

2. Οι εκθέσεις αυτές καταρτίζονται, λαμβάνοντας υπόψη τις διαδικαστικές απαιτήσεις που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο του οικείου κράτους μέλους. Οι εκθέσεις που καταρτίζονται με τον τρόπο αυτόν αποτελούν, όπως οι διοικητικές εκθέσεις που καταρτίζονται από τους εθνικούς διοικητικούς ελεγκτές και υπό τους ίδιους όρους, αποδεικτικά στοιχεία παραδεκτά στις διοικητικές ή δικαστικές διαδικασίες του κράτους μέλους, στο οποίο η χρησιμοποίησή τους αποβαίνει αναγκαία. Υπόκεινται στους ίδιους κανόνες εκτίμησης με εκείνους που εφαρμόζονται στις διοικητικές εκθέσεις τις καταρτιζόμενες από τους εθνικούς διοικητικούς ελεγκτές και έχουν ισότιμο κύρος με αυτές.

3. Οι εκθέσεις που καταρτίζονται μετά από εξωτερική έρευνα και κάθε συναφές χρήσιμο έγγραφο, διαβιβάζονται στις αρμόδιες αρχές των οικείων κρατών μελών, σύμφωνα με τις ρυθμίσεις σχετικά με τις εξωτερικές έρευνες.

4. Οι εκθέσεις που καταρτίζονται μετά από εσωτερική έρευνα και κάθε συναφές χρήσιμο έγγραφο, διαβιβάζονται στο οικείο θεσμικό όργανο, όργανο ή οργανισμό. Τα θεσμικά όργανα, όργανα και οργανισμοί δίνουν στις εσωτερικές έρευνες τη συνέχεια, ιδίως πειθαρχική και δικαστική, την οποία απαιτούν τα αποτελέσματα των ερευνών αυτών, και ενημερώνουν σχετικά το διευθυντή της Υπηρεσίας, εντός προθεσμίας που ορίζει αυτός στα συμπεράσματα της έκθεσής του, για τη συνέχεια που δίνουν στις έρευνες.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 11 Από την 1η Σεπτεμβρίου 2007 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2009, η Aqua Pro εισήγαγε στην Ευρωπαϊκή Ένωση ποδήλατα προελεύσεως Καμπότζης. Βάσει συμφωνίας διανομής, η Aqua Pro τα αγόραζε από γερμανική επιχείρηση με σκοπό τη θέση τους σε ελεύθερη κυκλοφορία.
- 12 Η Aqua Pro, βασιζόμενη σε πιστοποιητικό καταγωγής «τύπου A», χορηγηθέντος από τις αρχές της Καμπότζης στο πλαίσιο του καθεστώτος γενικευμένων προτιμήσεων, δεν κατέβαλε κανένα τελωνειακό δασμό ούτε ΦΠΑ.
- 13 Το 2010, η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) ενημέρωσε τη φορολογική αρχή ότι το πιστοποιητικό καταγωγής το οποίο είχε χορηγήσει η Καμποτζιανή Κυβέρνηση για τα σχετικά εμπορεύματα δεν ήταν σύμφωνο με τις απαιτήσεις των διατάξεων του δικαίου της Ένωσης.
- 14 Βάσει των πληροφοριών αυτών, η φορολογική αρχή προέβη σε οικονομικό έλεγχο των τελωνειακών δασμών και των λοιπών φόρων που όφειλε η Aqua Pro και διαπίστωσε ότι το πιστοποιητικό «τύπου A» είχε χορηγηθεί παρατύπως και ότι είχαν εφαρμοσθεί στα εν λόγω εμπορεύματα αδικαιολόγητες δασμολογικές απαλλαγές.
- 15 Κατά συνέπεια, με απόφαση της 3ης Σεπτεμβρίου 2010, η φορολογική αρχή επέβαλε στην Aqua Pro την καταβολή τελωνειακών δασμών και ΦΠΑ, πλέον τόκων υπερημερίας (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).
- 16 Στη συνέχεια, η Aqua Pro, αφού προσέβαλε την απόφαση αυτή ανεπιτυχώς ενώπιον του γενικού διευθυντή της φορολογικής αρχής, άσκησε προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του administratīvā rajona tiesa (περιφερειακού διοικητικού πρωτοδικείου, Λεττονία) ισχυριζόμενη ότι, προβαίνοντας στη διασάφηση των εμπορευμάτων με μηδενικό συντελεστή, ενήργησε καλοπίστως καθόσον δεν μπορούσε, μεταξύ άλλων, να γνωρίζει ότι το πιστοποιητικό «τύπου A» είχε χορηγηθεί παρατύπως.
- 17 Στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, τέθηκε το ζήτημα κατά πόσον μπορούσε να εφαρμοσθεί στις περιστάσεις της συγκεκριμένης περιπτώσεως η απόφαση C(2012) 8694, την οποία εξέδωσε η Επιτροπή στις 30 Νοεμβρίου 2012 κατόπιν αιτήματος της Δημοκρατίας της Φινλανδίας σχετικά με τους εισαγωγικούς δασμούς για τα ποδήλατα προελεύσεως Καμπότζης από φινλανδική εταιρία· με την απόφαση αυτή η Επιτροπή έκρινε ότι, στην περίπτωση αυτή, δικαιολογούνταν να μη γίνει a posteriori βεβαίωση του ποσού των προς είσπραξη δασμών.
- 18 Συναφώς, η λεττονική φορολογική αρχή υποστηρίζει, μεταξύ άλλων, ότι, εφόσον η Aqua Pro δεν είχε υποβάλει αίτηση επιστροφής ή διαγραφής των εισαγωγικών δασμών σύμφωνα με τα άρθρα 878 και 879 του κανονισμού εφαρμογής, δεν είχε κινηθεί καμία σχετική διαδικασία προκειμένου να καθορισθεί αν ο εισαγωγέας αυτός μπορούσε να εντοπίσει το σφάλμα που διαπράχθηκε κατά τη χορήγηση του πιστοποιητικού καταγωγής. Εξάλλου, κατά τη φορολογική αυτή αρχή, η κατάσταση της Aqua Pro δεν είναι παρεμφερής με αυτήν που αποτέλεσε τη βάση της προαναφερθείσας αποφάσεως της Επιτροπής.
- 19 Το administratīvā rajona tiesa (περιφερειακό διοικητικό πρωτοδικείο), αφού έλαβε πληροφορίες από το Υπουργείο Εμπορίου της Καμπότζης για τις περιστάσεις χορηγήσεως των πιστοποιητικών «τύπου A» σχετικά με τα ποδήλατα που εξάγονται στη Λεττονία, από τις οποίες προέκυπτε ότι το υπουργείο αυτό δεν μπορούσε να εξακριβώσει το νομότυπο της εν λόγω χορηγήσεως διότι ο εξαγωγέας δεν είχε προσκομίσει τα σχετικά έγγραφα, με απόφαση της 28ης Νοεμβρίου 2013, απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως της Aqua Pro.
- 20 Αφού εξέτασε κατ' έφεση την υπόθεση, το Administratīvā apgabaltiesa (περιφερειακό διοικητικό εφετείο, Λεττονία), με απόφαση της 7ης Μαΐου 2015, απέρριψε επίσης το αίτημα της Aqua Pro κρίνοντας ότι αυτή δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις για να επικαλεστεί δικαιολογημένη εμπιστοσύνη

δυνάμει του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα, όπως οι προϋποθέσεις αυτές προκύπτουν από τη νομολογία του Δικαστηρίου. Συγκεκριμένα, έκρινε ότι η Aqua Pro, η οποία φέρει, κατά τη νομολογία αυτή, το βάρος αποδείξεως, δεν προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία για να αντικρούσει τις διαπιστώσεις της OLAF περί της καταγωγής των εξαρτημάτων των ποδηλάτων μέσω πιστοποιητικών καταγωγής «τύπων Β και D».

- 21 Η Aqua Pro άσκησε αναίρεση ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου.
- 22 Καταρχάς, το δικαστήριο αυτό παρατηρεί ότι υφίστανται αμφιβολίες για το κατά πόσον οι τελωνειακές αρχές και το *administratīvā rajona tiesa* (περιφερειακό διοικητικό πρωτοδικείο) ορθώς αρνήθηκαν να εξετάσουν την καλή πίστη της Aqua Pro κατά την έννοια του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα, για τον λόγο ότι η προσφεύγουσα δεν υπέβαλε αίτηση κινήσεως της διαδικασίας επιστροφής ή διαγραφής δασμών. Κατά το εν λόγω δικαστήριο, υφίστανται επίσης αμφιβολίες για το κατά πόσον οι τελωνειακές αρχές και το *administratīvā rajona tiesa* (περιφερειακό διοικητικό πρωτοδικείο) ορθώς δεν έλαβαν υπόψη την απόφαση C(2012) 8694 της 30ής Νοεμβρίου 2012 στο πλαίσιο του αιτήματος της Δημοκρατίας της Φινλανδίας. Συναφώς, το αποφασιστικής σημασίας σημείο είναι αν τα πραγματικά και νομικά στοιχεία είναι παρεμφερή και αν το εμπλεκόμενο πρόσωπο ενήργησε καλοπίστως και τήρησε το σύνολο της σχετικής με την τελωνειακή διασάφηση νομοθεσίας.
- 23 Στη συνέχεια, κατά το αιτούν δικαστήριο, πρέπει να τεθούν τα ζητήματα που αφορούν τη χρησιμοποίηση της εκθέσεως της OLAF ως αποδεικτικού στοιχείου και του *a posteriori* ελέγχου για τη διαπίστωση των πραγματικών περιστατικών.
- 24 Τέλος, κατά το αιτούν δικαστήριο, υφίστανται αμφιβολίες για το κατά πόσον, στο πλαίσιο της εξετάσεως του ζητήματος της καλής πίστης της προσφεύγουσας, πρέπει, από κοινού με τις λοιπές περιστάσεις της υποθέσεως, περιλαμβανομένου του τρόπου λειτουργίας των επίμαχων επιχειρήσεων και αρχών της Καμπότζης, να δοθεί σημασία στο γεγονός ότι η Aqua Pro δεν απέκτησε τα εν λόγω εμπορεύματα απευθείας από την καμποτζιανή επιχείρηση, αλλά, βάσει συμφωνίας διανομής, από γερμανική επιχείρηση, δεδομένου ότι το επιχειρησιακό αυτό μοντέλο αποκλείει ήδη, καταρχήν, αφεαυτού, άμεση συνεργασία μεταξύ της Aqua Pro και της καμποτζιανής επιχείρησης, δεδομένου ότι δεν είχαν επαφές μεταξύ τους.
- 25 Υπό τις συνθήκες αυτές, το *Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments* (Ανώτατο Δικαστήριο, τμήμα διοικητικών υποθέσεων, Λεττονία) αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
 - «1) α) Έχει το άρθρο 220, [παράγραφος 1 και παράγραφος] 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα την έννοια ότι η βεβαίωση του ύψους των αναγνωρισμένων οφειλόμενων δασμών από την τελωνειακή αρχή πρέπει να θεωρηθεί ότι έλαβε χώρα κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως βεβαιώσεως ή καθορισμού της υποχρέωσεως καταβολής των δασμών που εκδίδει η τελωνειακή αρχή, ανεξαρτήτως του ότι η εν λόγω απόφαση αποτελεί αντικείμενο διοικητικής και ένδικης προσφυγής;
 - β) Έχουν τα άρθρα 236 και 239 του τελωνειακού κώδικα την έννοια ότι, από τη χρονική στιγμή κατά την οποία η τελωνειακή αρχή εξέδωσε την απόφαση περί της βεβαιώσεως του ύψους των δασμών και επέβαλε στον υπόχρεο την καταβολή τους (απόφαση εκδοθείσα από την κρατική τελωνειακή αρχή στην υπό κρίση υπόθεση), μολοντί ο υπόχρεος έχει προσβάλει διοικητικώς την εν λόγω απόφαση και έχει προσφύγει ενώπιον των δικαστηρίων, πρέπει ο υπόχρεος να ζητήσει παραλλήλως την επιστροφή ή τη διαγραφή των δασμών αυτών σύμφωνα με τα άρθρα 236 ή 239 του τελωνειακού κώδικα (ή μπορεί να θεωρηθεί στην περίπτωση αυτή ότι η προσβολή της αποφάσεως της εν λόγω αρχής συνιστά ταυτοχρόνως και αίτηση για την επιστροφή ή τη διαγραφή της τελωνειακής οφειλής); Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, ποια είναι επομένως η ουσιαστική διαφορά μεταξύ, αφενός, του ελέγχου νομιμότητας της

- διοικητικής αποφάσεως βεβαιώσεως και της υποχρεώσεως καταβολής των δασμών και, αφετέρου, του ζητήματος που πρέπει να επιλυθεί στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 236 [του τελωνειακού κώδικα];
- γ) Έχει το άρθρο 236, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του τελωνειακού κώδικα την έννοια ότι η προσβολή της αποφάσεως της εθνικής τελωνειακής αρχής περί καταβολής δασμών και η διάρκεια διεξαγωγής της δίκης παρατείνουν την προθεσμία υποβολής αιτήσεως για την επιστροφή ή τη διαγραφή των δασμών (ή δικαιολογούν τη μη τήρησή της);
- δ) Εφόσον το ζήτημα της βεβαιώσεως ή της επιστροφής δασμών πρέπει να επιλυθεί στην υπό κρίση υπόθεση ανεξαρτήτως της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που εκδόθηκε σε σχέση με άλλο κράτος μέλος (εν προκειμένω, σε σχέση με τη Δημοκρατία της Φινλανδίας), οφείλει η τελωνειακή αρχή ή το δικαστήριο, λαμβανομένων υπόψη του άρθρου 869, στοιχείο β', του κανονισμού εφαρμογής, καθώς και του ύψους των ενδεχόμενων δασμών στην υπό κρίση υπόθεση, να παραπέμψει το ζήτημα της μη βεβαιώσεως ή της επιστροφής των δασμών στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή;
- 2) α) Πρέπει, κατά την εφαρμογή του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα, να διενεργούνται εκ των υστέρων έλεγχοι σχετικά με τις περιστάσεις που αφορούν τη συμπεριφορά των αρχών και του εξαγωγέα τρίτης χώρας (εν προκειμένω, της Καμπότζης) και οι οποίες διερευνήθηκαν στο πλαίσιο της αποστολής της OLAF; Ή πρέπει να θεωρηθεί ότι η γενική περιγραφή των περιστάσεων η οποία περιέχεται στην έκθεση της OLAF σχετικά με την εν λόγω συμπεριφορά έχει δεσμευτική ισχύ;
- β) Είναι τα στοιχεία που συγκεντρώνονται κατά την εκ των υστέρων απόδειξη, ακόμη και αν αναφέρονται στην περίπτωση συγκεκριμένου κράτους μέλους, αποφασιστικής σημασίας για την έκθεση της OLAF;
- γ) Έχει το άρθρο 875 του κανονισμού εφαρμογής την έννοια ότι δεσμεύει το κράτος μέλος η απόφαση που εξέδωσε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σχετικά με άλλο κράτος μέλος (εν προκειμένω, τη [Δημοκρατία της] Φινλανδία[ς]), βάσει της εν λόγω έκθεσης της OLAF;
- δ) Πρέπει να διενεργούνται εκ των υστέρων έλεγχοι και να γίνεται χρήση των στοιχείων που συγκεντρώνονται στο πλαίσιο αυτών οσάκις η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στηριζόμενη στην έκθεση της OLAF, έχει εκδώσει απόφαση περί μη βεβαιώσεως δασμών σε σχέση με άλλο κράτος μέλος και έχει εφαρμόσει το άρθρο 875 του κανονισμού εφαρμογής[;]
- 3) Κατά την εκτίμηση της υπάρξεως βάσιμων λόγων και καλόπιστης συμπεριφοράς του υπόχρεου για την εφαρμογή του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα, μπορεί να είναι κρίσιμο υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις το γεγονός ότι η πράξη εισαγωγής των εμπορευμάτων στηρίζεται σε συμφωνία διανομής;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου ερωτήματος, υπό α'

- ²⁶ Καταρχάς, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, στο πλαίσιο της προβλεπόμενης από το άρθρο 267 ΣΛΕΕ διαδικασίας συνεργασίας μεταξύ των εθνικών δικαστηρίων και του Δικαστηρίου, στο Δικαστήριο εναπόκειται να δώσει στο εθνικό δικαστήριο χρήσιμη απάντηση η οποία να του παρέχει τη δυνατότητα επίλυσεως της διαφοράς της οποίας έχει επιληφθεί. Υπό το πρίσμα αυτό, το Δικαστήριο μπορεί να αναδιατυπώσει, εφόσον είναι αναγκαίο, τα ερωτήματα που του έχουν υποβληθεί. Επιπλέον, το Δικαστήριο ενδέχεται να χρειαστεί να λάβει υπόψη του κανόνες του δικαίου της Ένωσης στους οποίους δεν αναφέρθηκε το εθνικό δικαστήριο με το ερώτημά του (απόφαση της 1ης Φεβρουαρίου 2017, *Município de Palmela*, C-144/16, EU:C:2017:76, σκέψη 20 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 27 Εν προκειμένω, από τη διάταξη περί παραπομπής προκύπτει ότι το Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments (Ανώτατο Δικαστήριο, τμήμα διοικητικών υποθέσεων) διερωτάται, μεταξύ άλλων, αν η εκ των υστέρων βεβαίωση των προς εισπραξη δασμών, στην οποία η Aqua Pro μπορεί να αντισταχθεί δυνάμει του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα, έλαβε ήδη χώρα δεδομένου ότι ο δικαστικός έλεγχος της νομιμότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν κατέληξε σε απόφαση έχουσα ισχύ δεδικασμένου και, συνεπώς, δεν έχει ακόμα επιλυθεί το ζήτημα κατά πόσον πρέπει να γίνει η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης βεβαίωση δασμών.
- 28 Υπό το πρίσμα αυτό, με το πρώτο ερώτημα, υπό α', το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί, σε ποιο χρονικό σημείο η εκ των υστέρων βεβαίωση του ποσού των προς εισπραξη δασμών πρέπει, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 220 του τελωνειακού κώδικα, να θεωρείται ότι έχει λάβει χώρα όταν η απόφαση των αρχών σχετικά με τη βεβαίωση ή τον καθορισμό της υποχρεώσεως καταβολής των δασμών αποτελεί το αντικείμενο διοικητικής ή ένδικης προσφυγής.
- 29 Συναφώς, επισημαίνεται ότι το άρθρο 220, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα, όσον αφορά την εκ των υστέρων βεβαίωση του ποσού των προς εισπραξη δασμών, απλώς προβλέπει ότι η βεβαίωση αυτή, υπό την επιφύλαξη των διαλαμβανομένων στο άρθρο 219 του κώδικα αυτού, πρέπει να γίνει σε διάστημα δύο ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία η τελωνειακή αρχή αντιλήφθηκε την κατάσταση που αφορά το άρθρο 220, παράγραφος 1, και είναι σε θέση να υπολογίσει το νομίμως οφειλόμενο ποσό και να ορίσει τον οφειλέτη.
- 30 Αντιθέτως, όσον αφορά το ζήτημα σε ποιο χρονικό σημείο πρέπει να θεωρηθεί ότι το ποσόν των προς εισπραξη δασμών έχει πράγματι βεβαιωθεί, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, από το άρθρο 217, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα προκύπτει ότι η βεβαίωση αυτή συνίσταται στην εκ μέρους των τελωνειακών αρχών εγγραφή του ποσού των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών που προκύπτει από τελωνειακή οφειλή στα λογιστικά βιβλία ή σε οποιοδήποτε άλλο υπόθεμα επέχει θέση βιβλίων (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 16ης Ιουλίου 2009, Distillerie Smeets Hasselt κ.λπ., C-126/08, EU:C:2009:470, σκέψη 22, καθώς και της 8ης Νοεμβρίου 2012, KGH Belgium, C-351/11, EU:C:2012:699, σκέψη 21).
- 31 Κατά συνέπεια, στην περίπτωση της εκ των υστέρων εισπράξεως, το ποσό των οφειλομένων δασμών που διαπίστωσαν οι αρχές λογίζεται ως βεβαιωθέν όταν οι τελωνειακές αρχές εγγράφουν το ποσό αυτό στα λογιστικά βιβλία ή σε οποιοδήποτε άλλο υπόθεμα επέχει θέση βιβλίων, δεδομένου ότι η εγγραφή αυτή πρέπει να πραγματοποιηθεί, καταρχήν, εντός της κατά το άρθρο 220, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα προθεσμίας δύο ημερών.
- 32 Επομένως, το γεγονός ότι, στη συνέχεια, η απόφαση των αρχών για τη βεβαίωση ή τον καθορισμό της υποχρεώσεως καταβολής δασμών αποτελεί το αντικείμενο διοικητικής ή ένδικης προσφυγής δεν μπορεί, αφεαυτού, να επηρεάσει τη διαπίστωση ότι η πράξη της βεβαίωσης έχει πράγματι λάβει χώρα σύμφωνα με το άρθρο 217, παράγραφος 1, και το άρθρο 220, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα.
- 33 Η ερμηνεία αυτή ενισχύεται, μεταξύ άλλων, από το γεγονός ότι η κατά το άρθρο 243 του τελωνειακού κώδικα άσκηση προσφυγής δεν επιφέρει, δυνάμει του άρθρου 244, πρώτο εδάφιο, του κώδικα αυτού, καταρχήν την αναστολή της εκτελέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως και, επομένως, η προσφυγή αυτή δεν αποτελεί εμπόδιο στην άμεση εκτέλεση της αποφάσεως αυτής (βλ., συναφώς, απόφαση της 3ης Ιουλίου 2014, Kamino International Logistics και Datema Hellmann Worldwide Logistics, C-129/13 και C-130/13, EU:C:2014:2041, σκέψη 56).
- 34 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, στο πρώτο ερώτημα, υπό α', πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 217, παράγραφος 1, και το άρθρο 220, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα έχουν την έννοια ότι, σε περίπτωση εκ των υστέρων εισπράξεως, το ποσό των οφειλομένων δασμών που διαπίστωσαν οι αρχές θεωρείται ότι έχει βεβαιωθεί όταν οι τελωνειακές αρχές εγγράφουν το ποσό

αυτό στα λογιστικά βιβλία ή σε οποιοδήποτε άλλο υπόθεμα επέχει θέση βιβλίων, ανεξαρτήτως του αν η απόφαση των αρχών σχετικά με τη βεβαίωση ή τον καθορισμό της υποχρέωσης καταβολής των δασμών αποτελεί το αντικείμενο διοικητικής ή ένδικης προσφυγής.

Επί του πρώτου ερωτήματος, υπό β'

- 35 Προκαταρκτικώς, επισημαίνεται ότι από τη διάταξη περί παραπομπής προκύπτει ότι το πρώτο ερώτημα, υπό β', υποβάλλεται για να διευκρινισθεί αν η φορολογική αρχή και τα δικαστήρια κατώτερου βαθμού δικαιοδοσίας ορθώς έκριναν ότι, εφόσον η Aqua Pro δεν είχε υποβάλει αίτηση διαγραφής ή επιστροφής βάσει των άρθρων 236 και 239 του τελωνειακού κώδικα, δεν χρειαζόταν να εξετασθεί αν η Aqua Pro μπορούσε να επικαλεσθεί δικαιολογημένη εμπιστοσύνη κατά την έννοια του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κώδικα αυτού.
- 36 Επομένως, το εν λόγω ερώτημα πρέπει να γίνει αντιληπτό ως αποσκοπούν, κατ' ουσίαν, στη διευκρίνιση αν το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', καθώς και τα άρθρα 236, 239 και 243 του τελωνειακού κώδικα έχουν την έννοια ότι, στο πλαίσιο διοικητικής προσφυγής και κατόπιν ένδικης προσφυγής κατά της αποφάσεως της φορολογικής αρχής να βεβαιώσει εκ των υστέρων το ποσό των εισαγωγικών δασμών και να επιβάλει την καταβολή τους στον εισαγωγέα, ο εισαγωγέας αυτός οφείλει, για να μπορεί να επικαλεσθεί δικαιολογημένη εμπιστοσύνη βάσει του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα, να υποβάλει αίτηση διαγραφής ή επιστροφής των ως άνω δασμών σύμφωνα με τη διαδικασία των άρθρων 236 και 239 του κώδικα αυτού και αν, ενδεχομένως, η προσβολή της εν λόγω αποφάσεως στο πλαίσιο της προσφυγής αυτής μπορεί να θεωρηθεί ότι περιλαμβάνει τέτοια αίτηση.
- 37 Για να δοθεί απάντηση στο ερώτημα αυτό, υπενθυμίζεται, καταρχάς, ότι το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα αποσκοπεί στην προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του υποχρέου ως προς το βάσιμο του συνόλου των στοιχείων που υπεισέρχονται στην απόφαση περί εισπράξεως ή μη των τελωνειακών δασμών (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 18ης Οκτωβρίου 2007, *Agrover*, C-173/06, EU:C:2007:612, σκέψη 31, και της 10ης Δεκεμβρίου 2015, *Veloserviss*, C-427/14, EU:C:2015:803, σκέψη 43).
- 38 Συναφώς, η διάταξη αυτή προβλέπει ότι δεν γίνεται εκ των υστέρων βεβαίωση των νομίμως οφειλομένων εισαγωγικών δασμών και, κατά συνέπεια, είσπραξη των δασμών αυτών όταν ο εισαγωγέας μπορεί να επικαλεσθεί δικαιολογημένη εμπιστοσύνη κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.
- 39 Επομένως, όπως επίσης διευκρινίζεται στο άρθρο 869, στοιχείο β', του κανονισμού εφαρμογής, εναπόκειται, καταρχήν, στις τελωνειακές αρχές να αποφασίσουν να μην προβούν στην εκ των υστέρων βεβαίωση των μη εισπραχθέντων δασμών και στη συνακόλουθη είσπραξή τους αν κρίνουν ότι ο εμπλεκόμενος εισαγωγέας πληροί τις προϋποθέσεις προστασίας της δικαιολογημένης αυτής εμπιστοσύνης.
- 40 Αντιθέτως, αν οι τελωνειακές αρχές αποφασίσουν, ιδίως κατόπιν εκ των υστέρων ελέγχου, να βεβαιώσουν τους μη εισπραχθέντες τελωνειακούς δασμούς και να ζητήσουν την καταβολή τους από τον εισαγωγέα, σε αυτές εναπόκειται, δυνάμει του άρθρου 236, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα, να προβούν σε επιστροφή ή διαγραφή των δασμών αυτών αν και καθόσον προκύψει, στη συνέχεια, ιδίως, ότι το ποσό τους βεβαιώθηκε κατά παράβαση του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κώδικα αυτού.
- 41 Η εν λόγω επιστροφή ή διαγραφή των δασμών βάσει του άρθρου 236, σε συνδυασμό με το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα πραγματοποιείται είτε αυτεπαγγέλτως, δυνάμει της παραγράφου 2, τρίτο εδάφιο, της πρώτης αυτής διατάξεως, είτε, κατ' εφαρμογήν της

παραγράφου 2, πρώτο εδάφιο, της εν λόγω διατάξεως, κατόπιν αιτήσεως υποβαλλομένης ενώπιον του σχετικού τελωνείου πριν από την παρέλευση της τριετούς προθεσμίας από την ημερομηνία γνωστοποιήσεως των επίμαχων δασμών.

- 42 Εν προκειμένω, καθόσον η Aqua Pro, αρχικώς, όπως προκύπτει από τη διάταξη περί παραπομπής, αμφισβήτησε ενώπιον των αρχών την εκ των υστέρων βεβαίωση του ποσού των προς είσπραξη δασμών, εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει αν η Aqua Pro υπέβαλε, ενώπιον του σχετικού τελωνείου, αίτηση διαγραφής ή επιστροφής των δασμών κατά την έννοια του άρθρου 236, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, σε συνδυασμό με το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα, ή αν άσκησε διοικητική προσφυγή κατά της αποφάσεως της φορολογικής αρχής περί βεβαίωσης του ποσού των επίμαχων δασμών και επιβολής της καταβολής τους στην Aqua Pro ως εισαγωγέα, κατά το άρθρο 243 του τελωνειακού κώδικα, ενώπιον της προ τούτο ορισθείσας τελωνειακής αρχής σύμφωνα με την παράγραφο 2, στοιχείο α', του άρθρου αυτού.
- 43 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, καίτοι ο τελωνειακός κώδικας προβλέπει, μεταξύ άλλων, στα άρθρα 236 και 239, ειδική διαδικασία για τη διαγραφή ή την επιστροφή των τελωνειακών δασμών στην περίπτωση, ιδίως, βεβαίωσης αντίθετης προς το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κώδικα αυτού, ο φορολογούμενος μπορεί επίσης να επικαλεστεί τη διάταξη αυτή για να αντιταχθεί σε εκ των υστέρων βεβαίωση εισαγωγικών δασμών, μεταξύ άλλων στο πλαίσιο διοικητικής ή ένδικης προσφυγής κατά την έννοια του άρθρου 243 του εν λόγω κώδικα.
- 44 Πράγματι, κατά τη διάταξη αυτή, ο φορολογούμενος έχει, γενικώς, δικαίωμα ασκήσεως διοικητικής ή ένδικης προσφυγής κατά όλων των λαμβανομένων από τις αρχές αποφάσεων οι οποίες άπτονται της τελωνειακής νομοθεσίας και τον αφορούν άμεσα και ατομικά.
- 45 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, στο πρώτο ερώτημα, υπό β', πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', καθώς και τα άρθρα 236, 239 και 243 του τελωνειακού κώδικα έχουν την έννοια ότι, στο πλαίσιο διοικητικής ή ένδικης προσφυγής, κατά την έννοια του άρθρου 243 του κώδικα αυτού, ασκηθείσας κατά αποφάσεως της αρμόδιας φορολογικής αρχής να βεβαιώσει, εκ των υστέρων, ποσό εισαγωγικών δασμών και να επιβάλει στον εισαγωγέα την καταβολή τους, ο εισαγωγέας μπορεί να επικαλεσθεί δικαιολογημένη εμπιστοσύνη βάσει του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του εν λόγω κώδικα προκειμένου να αντιταχθεί στη βεβαίωση αυτή, ανεξαρτήτως του κατά πόσον ο εισαγωγέας υπέβαλε αίτηση διαγραφής ή επιστροφής των δασμών αυτών σύμφωνα με την προβλεπόμενη στα άρθρα 236 και 239 του ίδιου αυτού κώδικα διαδικασία.

Επί του πρώτου ερωτήματος, υπό γ'

- 46 Με το πρώτο ερώτημα, υπό γ', το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί αν το άρθρο 236, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του τελωνειακού κώδικα έχει την έννοια ότι το γεγονός ότι η απόφαση των αρχών σχετικά με τη βεβαίωση ή τον καθορισμό της υποχρεώσεως καταβολής δασμών αποτελεί το αντικείμενο διοικητικής ή ένδικης προσφυγής έχει ως αποτέλεσμα την παράταση της προθεσμίας υποβολής αιτήσεως διαγραφής ή επιστροφής των δασμών.
- 47 Καθόσον το ερώτημα αυτό στηρίζεται στην παραδοχή, η οποία ανατράπηκε με τη δοθείσα στο πρώτο ερώτημα, υπό β', απάντηση, ότι η δυνατότητα επικλήσεως, στο πλαίσιο διοικητικής ή ένδικης προσφυγής, δικαιολογημένης εμπιστοσύνης κατά το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα εξαρτάται από την υποβολή αιτήσεως διαγραφής ή επιστροφής των τελωνειακών δασμών βάσει του άρθρου 236 του κώδικα αυτού, παρέλκει η απάντηση στο ερώτημα αυτό.

Επί του πρώτου ερωτήματος, υπό δ'

- 48 Με το πρώτο ερώτημα, υπό δ', το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί αν και σε ποιον βαθμό το άρθρο 869, στοιχείο β', του κανονισμού εφαρμογής έχει την έννοια ότι η Επιτροπή πρέπει να επιλαμβάνεται του ζητήματος της μη βεβαιώσεως ή της διαγραφής των τελωνειακών δασμών όταν δεν πρέπει να ληφθεί υπόψη απόφαση την οποία έλαβε συναφώς η Επιτροπή ως προς άλλο κράτος μέλος.
- 49 Από το άρθρο 869, στοιχείο β', του κανονισμού εφαρμογής προκύπτει ότι, όταν οι τελωνειακές αρχές φρονούν ότι πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα, αποφασίζουν να μη βεβαιώσουν εκ των υστέρων τους μη εισπραχθέντες δασμούς, εκτός αν η Επιτροπή πρέπει να επιληφθεί του φακέλου της υποθέσεως κατά το άρθρο 871 του κανονισμού αυτού.
- 50 Το εν λόγω άρθρο 871 ορίζει, στην παράγραφο 1, τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες η υπόθεση πρέπει να υποβληθεί στην Επιτροπή για να τη διευθετήσει σύμφωνα με την προβλεπόμενη στα άρθρα 872 έως 876 του κανονισμού εφαρμογής διαδικασία, ενώ, στην παράγραφο 2, προβλέπει ότι, σε δύο περιπτώσεις, δεν επιτρέπεται η διαδικασία αυτή, ήτοι, αφενός, όταν η Επιτροπή εξέδωσε ήδη απόφαση σύμφωνα με την εν λόγω διαδικασία σχετικά με υπόθεση η οποία παρουσιάζει παρόμοια πραγματικά και νομικά στοιχεία και, αφετέρου, όταν η Επιτροπή ήδη ασχολείται με υπόθεση η οποία παρουσιάζει παρόμοια πραγματικά και νομικά στοιχεία.
- 51 Συναφώς, από τη διάταξη περί παραπομπής και το γράμμα του πρώτου ερωτήματος, υπό δ', προκύπτει ότι το αιτούν δικαστήριο λαμβάνει ως αφετηρία ότι, ιδίως λόγω του ότι η συγκεκριμένη υπόθεση δεν μπορεί να συγκριθεί με την υπόθεση που αφορούσε η απόφαση της Επιτροπής για τη Φινλανδία, οι δύο αυτές προϋποθέσεις δεν πληρούνται υπό τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως.
- 52 Στο πλαίσιο αυτό, κατά το άρθρο 869 του κανονισμού εφαρμογής, σε συνδυασμό με το άρθρο 871 του κανονισμού αυτού, οι τελωνειακές αρχές δεν μπορούν να αποφασίσουν να μη βεβαιώσουν εκ των υστέρων τους μη εισπραχθέντες δασμούς κρίνοντας ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις για την κατά το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα επίκληση της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και υποχρεούνται να υποβάλουν στην Επιτροπή τον φάκελο της υποθέσεως αν συντρέχει στη συγκεκριμένη υπόθεση η μία από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 871, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής. Κατά συνέπεια, οι τελωνειακές αρχές υποχρεούνται να υποβάλουν στην Επιτροπή τον φάκελο της υποθέσεως εφόσον θεωρούν ότι η Επιτροπή διέπραξε σφάλμα κατά την εν λόγω διάταξη του τελωνειακού κώδικα, όταν οι περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως συνδέονται με τα αποτελέσματα έρευνας της Ένωσης κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως του κανονισμού εφαρμογής, ή όταν το ποσό των επίδικων δασμών είναι ίσο προς ή υψηλότερο από 500 000 ευρώ.
- 53 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, στο πρώτο ερώτημα, υπό δ', πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 869, στοιχείο β', του κανονισμού εφαρμογής έχει την έννοια ότι, ελλείψει αποφάσεως ή διαδικασίας της Επιτροπής κατά το άρθρο 871, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού, σε κατάσταση όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, οι τελωνειακές αρχές δεν μπορούν να αποφασίσουν από μόνες τους να μη βεβαιώσουν εκ των υστέρων τους μη εισπραχθέντες δασμούς κρίνοντας ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις για την κατά το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα επίκληση της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και ότι οι αρχές αυτές υποχρεούνται να υποβάλουν στην Επιτροπή τον φάκελο της υποθέσεως, είτε εφόσον οι εν λόγω αρχές θεωρούν ότι η Επιτροπή διέπραξε σφάλμα κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως του τελωνειακού κώδικα είτε εφόσον οι περιστάσεις της υποθέσεως της κύριας δίκης συνδέονται με τα αποτελέσματα έρευνας της Ένωσης κατά το άρθρο 871, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού εφαρμογής, ή όταν το ποσό των επίδικων στην υπόθεση της κύριας δίκης δασμών είναι ίσο προς ή υψηλότερο από 500 000 ευρώ.

Επί του δευτέρου ερωτήματος, υπό α'

- 54 Με το δεύτερο ερώτημα, υπό α', το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί αν το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα έχει την έννοια ότι οι πληροφορίες οι οποίες περιλαμβάνονται σε έκθεση της OLAF σχετικά με τη συμπεριφορά των τελωνειακών αρχών του κράτους εξαγωγής και του εξαγωγέα έχουν δεσμευτική ισχύ ή αν οι τελωνειακές αρχές υποχρεούνται να διενεργήσουν συναφώς εκ των υστέρων ελέγχους.
- 55 Επισημαίνεται, εξ αρχής, ότι το Δικαστήριο είχε ήδη την ευκαιρία να κρίνει, στη σκέψη 48 της αποφάσεως της 16ης Μαρτίου 2017, *Veloserviss* (C-47/16, EU:C:2017:220), απαντώντας σε παρόμοιο ερώτημα που του είχε επίσης υποβληθεί από το *Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments* (Ανώτατο Δικαστήριο, τμήμα διοικητικών διαφορών), ότι, καθόσον περιέχει λυσιτελή προς τούτο στοιχεία, μια έκθεση της OLAF δύναται να ληφθεί υπόψη προκειμένου να διαπιστωθεί κατά πόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις ώστε ο εισαγωγέας να μπορεί να επικαλεσθεί δικαιολογημένη εμπιστοσύνη κατά το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα.
- 56 Εξάλλου, όπως ορθώς παρατήρησαν το αιτούν δικαστήριο και οι μετέχοντες στη διαδικασία, από το άρθρο 9, παράγραφος 2, του κανονισμού σχετικά με τις έρευνες της OLAF προκύπτει ότι τέτοιες έρευνες συνιστούν, κατά τον ίδιο τρόπο και υπό τις ίδιες προϋποθέσεις με τις διοικητικές εκθέσεις που καταρτίζουν οι εθνικοί διοικητικοί ελεγκτές, παραδεκτά αποδεικτικά στοιχεία στις διοικητικές ή ένδικες διαδικασίες του κράτους μέλους στις οποίες η χρησιμοποίησή τους καθίσταται αναγκαία.
- 57 Πάντως, όπως προκύπτει επίσης από την απόφαση της 16ης Μαρτίου 2017, *Veloserviss* (C-47/16, EU:C:2017:220), καθόσον στην έκθεση αυτή περιγράφεται γενικώς μόνο η συγκεκριμένη περίπτωση, όπερ εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να επαληθεύσει, η έκθεση αυτή δεν αρκεί αφεαυτής για να διαπιστωθεί κατά πόσον οι προϋποθέσεις αυτές πληρούνται από κάθε άποψη, ιδίως όσον αφορά την κρίσιμη συμπεριφορά του εξαγωγέα ή, ανά περίπτωση, των τελωνειακών αρχών του κράτους εξαγωγής (βλ., συναφώς, απόφαση της 16ης Μαρτίου 2017, *Veloserviss*, C-47/16, EU:C:2017:220, σκέψεις 49 και 50).
- 58 Υπό τις περιστάσεις αυτές, κατά την ως άνω νομολογία, εναπόκειται καταρχήν στις τελωνειακές αρχές του κράτους εισαγωγής να αποδείξουν, με πρόσθετα αποδεικτικά στοιχεία, ότι η έκδοση, από τις τελωνειακές αρχές του κράτους εξαγωγής, ενός ανακριβούς πιστοποιητικού καταγωγής «τύπου Α» οφείλεται στην ανακριβή έκθεση των πραγματικών περιστατικών εκ μέρους του εξαγωγέα (βλ. απόφαση της 16ης Μαρτίου 2017, *Veloserviss*, C-47/16, EU:C:2017:220, σκέψεις 47 και 50).
- 59 Επομένως, καίτοι οι περιλαμβανόμενες σε έκθεση της OLAF πληροφορίες συγκαταλέγονται μεταξύ των αποδεικτικών στοιχείων που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για να αποδειχθεί αν πληρούνται οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες ένας εισαγωγέας μπορεί να επικαλεστεί δικαιολογημένη εμπιστοσύνη βάσει του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα, η έκθεση αυτή μπορεί να αποβεί, σε σχέση με τις πληροφορίες που περιλαμβάνει, ανεπαρκής προκειμένου να αποδειχθεί επαρκώς κατά νόμο αν οι προϋποθέσεις αυτές πληρούνται πράγματι από κάθε άποψη.
- 60 Συνεπώς, οι τελωνειακές αρχές μπορεί να χρειαστεί να προσκομίσουν πρόσθετα αποδεικτικά στοιχεία συναφώς, ειδικότερα όσον αφορά τη κρίσιμη συμπεριφορά του εξαγωγέα ή των τελωνειακών αρχών του κράτους μέλους εξαγωγής, μεταξύ άλλων διενεργώντας εκ των υστέρων ελέγχους.
- 61 Συναφώς, από πάγια νομολογία προκύπτει ότι οι εν λόγω αρχές έχουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά τη διενέργεια εκ των υστέρων ελέγχων (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 12ης Ιουλίου 2012, *Südzucker* κ.λπ., C-608/10, C-10/11 και C-23/11, EU:C:2012:444, σκέψεις 48 και 50, καθώς και της 10ης Δεκεμβρίου 2015, *Veloserviss*, C-427/14, EU:C:2015:803, σκέψεις 27 και 28).

62 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, στο δεύτερο ερώτημα, υπό α', πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα έχει την έννοια ότι οι πληροφορίες που περιλαμβάνονται σε έκθεση της OLAF σχετικά με τη συμπεριφορά των τελωνειακών αρχών του κράτους εξαγωγής και του εξαγωγέα συγκαταλέγονται στα αποδεικτικά στοιχεία που λαμβάνονται υπόψη για να αποδειχθεί κατά πόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες ένας εισαγωγέας μπορεί να επικαλεσθεί δικαιολογημένη εμπιστοσύνη βάσει της διατάξεως αυτής. Ωστόσο, καθόσον η έκθεση αυτή αποβεί, σε σχέση με τις πληροφορίες που περιλαμβάνει, ανεπαρκής προκειμένου να αποδειχθεί επαρκώς κατά νόμο αν πράγματι πληρούνται οι προϋποθέσεις αυτές από κάθε άποψη, όπερ εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εκτιμήσει, οι τελωνειακές αρχές μπορεί να υποχρεωθούν να προσκομίσουν πρόσθετα αποδεικτικά στοιχεία προς τούτο, ιδίως διενεργώντας εκ των υστέρων ελέγχους.

Επί του δευτέρου ερωτήματος, υπό β'

63 Με το δεύτερο ερώτημα, υπό β', το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί αν το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα έχει την έννοια ότι, προκειμένου να καθορισθεί αν πληρούνται οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες ένας εισαγωγέας μπορεί να επικαλεσθεί δικαιολογημένη εμπιστοσύνη βάσει της διατάξεως αυτής, οι λαμβανόμενες κατά τη διενέργεια εκ των υστέρων ελέγχου πληροφορίες υπερσχύουν των πληροφοριών που περιλαμβάνονται σε έκθεση της OLAF.

64 Από το άρθρο 9, παράγραφος 2, του κανονισμού σχετικά με τις έρευνες της OLAF προκύπτει, μεταξύ άλλων, ότι οι εκθέσεις της OLAF υπόκεινται στους ίδιους κανόνες εκτιμήσεως με αυτούς που ισχύουν για τις διοικητικές εκθέσεις τις οποίες καταρτίζουν οι εθνικοί διοικητικοί ελεγκτές και έχουν ισότιμο κύρος με αυτές.

65 Κατά συνέπεια, οι λαμβανόμενες κατά τη διενέργεια εκ των υστέρων ελέγχου πληροφορίες δεν υπερσχύουν των πληροφοριών που περιλαμβάνονται σε έκθεση της OLAF.

66 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, στο δεύτερο ερώτημα, υπό β', πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα έχει την έννοια ότι εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εκτιμήσει, με βάση το σύνολο των συγκεκριμένων στοιχείων της διαφοράς στην υπόθεση της κύριας δίκης και, ειδικότερα, τις αποδείξεις που προσκόμισαν συναφώς οι διάδικοι της κύριας δίκης, αν πληρούνται οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες ένας εισαγωγέας μπορεί να επικαλεσθεί δικαιολογημένη εμπιστοσύνη βάσει της διατάξεως αυτής. Για την εκτίμηση αυτή, οι λαμβανόμενες κατά τη διενέργεια εκ των υστέρων ελέγχου πληροφορίες δεν υπερσχύουν των πληροφοριών που περιλαμβάνονται σε έκθεση της OLAF.

Επί του δευτέρου ερωτήματος, υπό γ'

67 Με το δεύτερο ερώτημα, υπό γ', το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί αν το άρθρο 875 του κανονισμού εφαρμογής έχει την έννοια ότι ένα κράτος μέλος δεσμεύεται από απόφαση της Επιτροπής, κατά το άρθρο 873 του κανονισμού αυτού, απευθυνθείσα σε άλλο κράτος μέλος και εκδοθείσα βάσει εκθέσεως της OLAF σχετικά με τη συμπεριφορά των αρχών και ενός εξαγωγέα τρίτου κράτους.

68 Σύμφωνα με το άρθρο 875 του κανονισμού εφαρμογής, όταν απόφαση, εκδοθείσα κατά το άρθρο 873 του κανονισμού αυτού, ορίζει ότι βάσει της εξετασθείσας καταστάσεως μπορεί να μη βεβαιωθούν εκ των υστέρων οι επίμαχοι δασμοί, η Επιτροπή μπορεί να διευκρινίσει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες τα κράτη μέλη μπορούν να μη βεβαιώσουν εκ των υστέρων δασμούς σε περιπτώσεις οι οποίες ενέχουν παρόμοια πραγματικά και νομικά στοιχεία.

- 69 Συνεπώς, ένα κράτος μέλος, και ειδικότερα τα διοικητικά και δικαστικά όργανά του (βλ., συναφώς, απόφαση της 20ής Νοεμβρίου 2008, Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading, C-375/07, EU:C:2008:645, σκέψη 64), δεσμεύεται, υπό τις διευκρινιζόμενες από την Επιτροπή προϋποθέσεις, από τις εκτιμήσεις της Επιτροπής σε απόφαση εκδοθείσα βάσει του άρθρου 873 του κανονισμού εφαρμογής ως προς άλλο κράτος μέλος, σε περιπτώσεις οι οποίες ενέχουν παρόμοια πραγματικά και νομικά στοιχεία.
- 70 Συναφώς, κατ' ουσίαν για τους ίδιους λόγους με αυτούς που εκτίθενται στις σκέψεις 55 και 56 της παρούσας αποφάσεως, έκθεση της OLAF μπορεί να ληφθεί υπόψη για να καθορισθεί αν μια συγκεκριμένη περίπτωση, κατά την ανωτέρω περιγραφείσα έννοια, είναι παρόμοια με αυτήν η οποία αποτέλεσε το αποτέλεσμα αποφάσεως της Επιτροπής, ληφθείσας βάσει του άρθρου 873 του κανονισμού εφαρμογής.
- 71 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, στο δεύτερο ερώτημα, υπό γ', πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 875 του κανονισμού εφαρμογής έχει την έννοια ότι ένα κράτος μέλος, υπό τις διευκρινιζόμενες από την Επιτροπή βάσει του άρθρου αυτού προϋποθέσεις, δεσμεύεται από τις εκτιμήσεις της Επιτροπής σε απόφαση εκδοθείσα βάσει του άρθρου 873 του κανονισμού αυτού ως προς άλλο κράτος μέλος, σε περιπτώσεις οι οποίες ενέχουν παρόμοια πραγματικά και νομικά στοιχεία, όπερ εναπόκειται στις αρχές και δικαστήρια του κράτους μέλους να εκτιμήσουν λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, τις πληροφορίες σχετικά με τη συμπεριφορά του εξαγωγέα ή των τελωνειακών αρχών του κράτους εξαγωγής όπως προκύπτουν από την έκθεση της OLAF επί της οποίας βασίζεται η εν λόγω απόφαση.

Επί του δευτέρου ερωτήματος, υπό δ'

- 72 Με το δεύτερο ερώτημα, υπό δ', το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί αν το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα και το άρθρο 875 του κανονισμού εφαρμογής έχουν την έννοια ότι πρέπει να διενεργείται εκ των υστέρων έλεγχος και να χρησιμοποιούνται οι εξ αυτού προκύπτουσες πληροφορίες όταν η Επιτροπή, βάσει εκθέσεως της OLAF, έχει εκδώσει απόφαση περί μη βεβαιώσεως δασμών κατά τα άρθρα 873 και 875 του κανονισμού εφαρμογής.
- 73 Όπως υπενθυμίζεται στη σκέψη 61 της παρούσας αποφάσεως, οι τελωνειακές αρχές έχουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά τη διενέργεια εκ των υστέρων ελέγχων και την άντληση των επιβαλλομένων συνεπειών (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 10ης Δεκεμβρίου 2015, Veloserviss, C-427/14, EU:C:2015:803, σκέψεις 27 και 28).
- 74 Οι αρχές αυτές μπορούν, καταρχήν, να διενεργούν όλους τους εκ των υστέρων ελέγχους τους οποίους κρίνουν αναγκαίους και να χρησιμοποιούν τις λαμβανόμενες κατά τους ελέγχους αυτούς πληροφορίες τόσο για να εξακριβώσουν αν πληρούνται οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες ένας εισαγωγέας μπορεί να επικαλεσθεί δικαιολογημένη εμπιστοσύνη βάσει του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα όσο και, ειδικότερα, για να καθορίσουν αν η περίπτωση της οποίας έχουν επιληφθεί, κατά την έννοια του άρθρου 875 του κανονισμού εφαρμογής, είναι παρόμοια με περίπτωση που έχει αποτελέσει το αντικείμενο αποφάσεως περί μη βεβαιώσεως δασμών την οποία έλαβε η Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 873 του κανονισμού αυτού.
- 75 Κατά συνέπεια, στο δεύτερο ερώτημα, υπό δ', πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα και το άρθρο 875 του κανονισμού εφαρμογής έχουν την έννοια ότι οι τελωνειακές αρχές μπορούν, καταρχήν, να διενεργούν όλους τους εκ των υστέρων ελέγχους τους οποίους κρίνουν αναγκαίους και να χρησιμοποιούν τις λαμβανόμενες κατά τους ελέγχους αυτούς πληροφορίες τόσο για να εκτιμήσουν αν πληρούνται οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες ένας εισαγωγέας μπορεί να επικαλεσθεί δικαιολογημένη εμπιστοσύνη βάσει του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα όσο και για να καθορίσουν αν η περίπτωση της

οποίας έχουν επιληφθεί ενέχει «παρόμοια» πραγματικά και νομικά στοιχεία, κατά το άρθρο 875 του κανονισμού εφαρμογής, με περίπτωση που έχει αποτελέσει το αντικείμενο αποφάσεως περί μη βεβαιώσεως δασμών την οποία έλαβε η Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 873 του κανονισμού αυτού.

Επί του τρίτου ερωτήματος

- 76 Με το τρίτο ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί αν ή σε ποιον βαθμό το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα έχει την έννοια ότι το γεγονός ότι πράξη εισαγωγής εμπορεύματος όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης έλαβε χώρα βάσει συμφωνίας διανομής είναι κρίσιμο για να εκτιμηθεί αν, στην υπόθεση της κύριας δίκης, πληρούνται οι προϋποθέσεις επικλήσεως της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης βάσει της διατάξεως αυτής.
- 77 Εφόσον το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα έχει ως σκοπό, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 37 της παρούσας αποφάσεως, την προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης ενός οφειλέτη όσον αφορά τη βασιμότητα του συνόλου των στοιχείων που υπεισέρχονται στην απόφαση περί επιστροφής των δασμών, δεν μπορεί να αντληθεί ούτε από το γράμμα της διατάξεως αυτής ούτε από τον σκοπό της ότι ένας οφειλέτης ο οποίος εισήγαγε τα σχετικά εμπορεύματα βάσει συμφωνίας διανομής δεν μπορεί να επικαλεσθεί υπό τις ίδιες συνθήκες δικαιολογημένη εμπιστοσύνη βάσει της διατάξεως αυτής όπως ένας οφειλέτης ο οποίος εισήγαγε τα εμπορεύματα αυτά αγораζοντάς τα απευθείας από τον εξαγωγέα.
- 78 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, ο εισαγωγέας μπορεί να επικαλεσθεί λυσιτελώς δικαιολογημένη εμπιστοσύνη βάσει της διατάξεως αυτής και να τύχει κατά συνέπεια της προβλεπόμενης σε αυτήν εξαιρέσεως από την εκ των υστέρων είσπραξη δασμών μόνον εφόσον συντρέχουν τρεις σωρευτικές προϋποθέσεις. Καταρχάς, οι δασμοί πρέπει να μην έχουν εισπραχθεί κατόπιν σφάλματος των ιδίων των αρμοδίων αρχών, περαιτέρω, το σφάλμα των αρχών αυτών πρέπει να είναι τέτοιας φύσεως ώστε να μην ήταν ευλόγως δυνατό να εντοπιστεί από τον καλόπιστο οφειλέτη και, τέλος, ο οφειλέτης αυτός πρέπει να έχει τηρήσει όλες τις διατάξεις της ισχύουσας ρυθμίσεως όσον αφορά την τελωνειακή διασάφησή του (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 18ης Οκτωβρίου 2007, *Agrover*, C-173/06, EU:C:2007:612, σκέψη 35, και της 15ης Δεκεμβρίου 2011, *Afasia Knits Deutschland*, C-409/10, EU:C:2011:843, σκέψη 47).
- 79 Οι προϋποθέσεις αυτές επιμερίζουν, κατ' ουσίαν, τον κίνδυνο από σφάλματα ή παρατυπίες της τελωνειακής διασαφήσεως με βάση τη συμπεριφορά και την επιμέλεια καθενός από τους εμπλεκόμενους, δηλαδή των αρμοδίων αρχών του κράτους εξαγωγής και του κράτους εισαγωγής, του εξαγωγέα και του εισαγωγέα (απόφαση της 16ης Μαρτίου 2017, *Veloserviss*, C-47/16, EU:C:2017:220, σκέψη 25).
- 80 Εν προκειμένω, από τη διάταξη του αιτούντος δικαστηρίου προκύπτει ότι το δικαστήριο αυτό διερωτάται, ειδικότερα, περί της σημασίας που έχει η συμφωνία διανομής και, ιδίως, η εξ αυτής προκύπτουσα μη ύπαρξη άμεσων σχέσεων με τον εξαγωγέα, προκειμένου να εκτιμήσει κατά πόσον η Aqua Pro ως υποκείμενη στον φόρο έπρεπε ή μπορούσε να εξακριβώσει αν το πιστοποιητικό «τύπου Α» είχε χορηγηθεί νομοτύπως.
- 81 Υπό το πρίσμα αυτό, το τρίτο ερώτημα αφορά επομένως, ειδικότερα, την εκτίμηση, σε σχέση με τις περιστάσεις αυτές, της δεύτερης προϋποθέσεως την οποία αφορά η υπομνησθείσα στη σκέψη 78 της παρούσας αποφάσεως νομολογία, σχετικά με την αδυναμία εντοπισμού του σφάλματος που διέπραξαν οι αρμόδιες αρχές και, επομένως, την επιμέλεια που πρέπει να επιδεικνύει ένας εισαγωγέας ο οποίος ενεργεί βάσει συμφωνίας διανομής.
- 82 Συναφώς, τονίζεται ότι το Δικαστήριο έχει επανειλημμένως κρίνει ότι στους επιχειρηματίες εναπόκειται να λαμβάνουν, στο πλαίσιο των συμβατικών τους σχέσεων, τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου να προφυλαχθούν από τους κινδύνους ενός εις βάρος τους μέτρου εκ των υστέρων είσπραξεως και ότι

ένα τέτοιο προληπτικό μέτρο μπορεί ιδίως να συνίσταται στην εκ μέρους του οφειλέτη απόκτηση από τον αντισυμβαλλόμενο, επ' ευκαιρία ή κατόπιν της συνάψεως της συμβάσεως, όλων των αποδεικτικών στοιχείων που επιβεβαιώνουν ότι τα εμπορεύματα κατάγονται από το κράτος το οποίο υπάγεται στο σύστημα γενικευμένων δασμολογικών προτιμήσεων, περιλαμβανομένων και των εγγράφων που αποδεικνύουν την καταγωγή αυτή (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 8ης Νοεμβρίου 2012, Lagura Vermögensverwaltung, C-438/11, EU:C:2012:703, σκέψεις 30 και 31, καθώς και της 16ης Μαρτίου 2017, Veloserviss, C-47/16, EU:C:2017:220, σκέψη 38).

- 83 Το Δικαστήριο έχει επίσης κρίνει ότι στους επιχειρηματίες εναπόκειται, εφόσον έχουν αμφιβολίες ως προς την ορθή εφαρμογή των διατάξεων η παράβαση των οποίων μπορεί να έχει ως συνέπεια τη γένεση τελωνειακής οφειλής ή ως προς τον καθορισμό της καταγωγής του εμπορεύματος, να ενημερώνονται και να αναζητούν όλες τις δυνατές διευκρινίσεις προκειμένου να εξακριβώσουν αν οι αμφιβολίες αυτές είναι δικαιολογημένες (βλ., συναφώς, μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 14ης Μαΐου 1996, Faroe Seafood κ.λπ., C-153/94 και C-204/94, EU:C:1996:198, σκέψη 100 της 11ης Νοεμβρίου 1999, Söhl & Söhlke, C-48/98, EU:C:1999:548, σκέψη 58, καθώς και της 16ης Μαρτίου 2017, Veloserviss, C-47/16, EU:C:2017:220, σκέψη 37).
- 84 Συναφώς, το Δικαστήριο έχει, εξάλλου, διευκρινίσει ότι εναπόκειται στον εισαγωγέα, στο πλαίσιο του καθήκοντος επιμελείας του, όταν έχει προφανείς λόγους ώστε να αμφιβάλει για την ακρίβεια ενός πιστοποιητικού καταγωγής «τύπου Α», να αναζητήσει πληροφορίες, εντός των ορίων των δυνατοτήτων του, για τις περιστάσεις της εκδόσεως του πιστοποιητικού αυτού (βλ., συναφώς, απόφαση της 16ης Μαρτίου 2017, Veloserviss, C-47/16, EU:C:2017:220, σκέψεις 39 και 43).
- 85 Οι προαναφερθείσες αρχές εφαρμόζονται και σε καταστάσεις, όπως αυτή της υποθέσεως της κύριας δίκης, στις οποίες ο εισαγωγέας, λόγω του ότι εισάγει τα σχετικά εμπορεύματα βάσει συμφωνίας διανομής με τρίτον επιχειρηματία, δεν έχει άμεση συμβατική σχέση με τον εξαγωγέα των εμπορευμάτων αυτών.
- 86 Επομένως, ένας εισαγωγέας ο οποίος δεν αναζήτησε, με τον τρόπο αυτόν, πληροφορίες από τον αντισυμβαλλόμενο σε συμφωνία διανομής, βάσει της οποίας εισάγονται τα σχετικά εμπορεύματα, για να εξακριβώσει την ακρίβεια του χορηγηθέντος για τα εμπορεύματα αυτά πιστοποιητικού εισαγωγής «τύπου Α», δεν μπορεί να επικαλεσθεί δικαιολογημένη εμπιστοσύνη κατά την έννοια του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα, προβάλλοντας ότι το σφάλμα των αρμοδίων αρχών δεν μπορούσε, σε σχέση με την εν λόγω συμφωνία διανομής, να εντοπισθεί ευλόγως από καλόπιστο οφειλέτη κατά την έννοια της δεύτερης προϋποθέσεως την οποία αφορά η νομολογία που παρατίθεται στη σκέψη 78 της παρούσας αποφάσεως.
- 87 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, στο τρίτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα έχει την έννοια ότι το γεγονός ότι ένας εισαγωγέας εισήγαγε εμπορεύματα βάσει συμφωνίας διανομής δεν ασκεί επιρροή επί της δυνατότητάς του να επικαλεσθεί δικαιολογημένη εμπιστοσύνη υπό τις ίδιες συνθήκες με εισαγωγέα ο οποίος εισήγαγε εμπορεύματα αγοράζοντάς τα απευθείας από τον εξαγωγέα, ήτοι εφόσον πληρούνται τρεις σωρευτικές προϋποθέσεις. Καταρχάς, οι δασμοί αυτοί πρέπει να μην έχουν εισπραχθεί λόγω σφάλματος των αρμοδίων αρχών, περαιτέρω, το σφάλμα αυτό πρέπει να είναι τέτοιας φύσεως ώστε να μην μπορούσε ευλόγως να εντοπισθεί από καλόπιστο οφειλέτη και, τέλος, ο εν λόγω οφειλέτης πρέπει να έχει τηρήσει όλες τις ισχύουσες διατάξεις όσον αφορά την τελωνειακή διασάφησή του. Συναφώς, στον εισαγωγέα αυτόν εναπόκειται να προφυλαχθεί από τους κινδύνους ενός εις βάρος του μέτρου για την εκ των υστέρων είσπραξη δασμών, μεταξύ άλλων, επιδιώκοντας να λάβει από τον αντισυμβαλλόμενο στην εν λόγω συμφωνία διανομής, επ' ευκαιρία ή κατόπιν της συνάψεως της συμφωνίας αυτής, όλα τα αποδεικτικά στοιχεία που επιβεβαιώνουν την ακρίβεια του πιστοποιητικού καταγωγής «τύπου Α» που εκδόθηκε για τα εμπορεύματα αυτά. Επομένως, δεν υφίσταται η κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως δικαιολογημένη εμπιστοσύνη, ιδίως, σε περίπτωση που ο εισαγωγέας,

καίτοι είχε προφανείς λόγους ώστε να αμφιβάλλει για την ορθότητα ενός πιστοποιητικού καταγωγής «τύπου Α», δεν αναζήτησε πληροφορίες για τις περιστάσεις της εκδόσεως του πιστοποιητικού αυτού προκειμένου να ελέγξει αν οι αμφιβολίες αυτές είναι δικαιολογημένες.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 88 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) αποφαινεται:

- 1) Το άρθρο 217, παράγραφος 1, και το άρθρο 220, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2700/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2000, έχουν την έννοια ότι, σε περίπτωση εκ των υστέρων εισπράξεως, το ποσό των οφειλομένων δασμών που διαπίστωσαν οι αρχές θεωρείται ότι έχει βεβαιωθεί όταν οι τελωνειακές αρχές εγγράφουν το ποσό αυτό στα λογιστικά βιβλία ή σε οποιοδήποτε άλλο υπόθεμα επέχει θέση βιβλίων, ανεξαρτήτως του αν η απόφαση των αρχών σχετικά με τη βεβαίωση ή τον καθορισμό της υποχρέωσης καταβολής των δασμών αποτελεί το αντικείμενο διοικητικής ή ένδικης προσφυγής.
- 2) Το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', καθώς και τα άρθρα 236, 239 και 243 του κανονισμού 2913/92, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2700/2000, έχουν την έννοια ότι, στο πλαίσιο διοικητικής ή ένδικης προσφυγής, κατά την έννοια του άρθρου 243 του κανονισμού αυτού, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2700/2000, ασκηθείσας κατά αποφάσεως της αρμόδιας φορολογικής αρχής να βεβαιώσει, εκ των υστέρων, ποσό εισαγωγικών δασμών και να επιβάλει στον εισαγωγέα την καταβολή τους, ο εισαγωγέας μπορεί να επικαλεσθεί δικαιολογημένη εμπιστοσύνη βάσει του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του εν λόγω κανονισμού, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2700/2000, προκειμένου να αντιταχθεί στη βεβαίωση αυτή, ανεξαρτήτως του κατά πόσον ο εισαγωγέας υπέβαλε αίτηση διαγραφής ή επιστροφής των δασμών αυτών σύμφωνα με την προβλεπόμενη στα άρθρα 236 και 239 του ίδιου αυτού κανονισμού, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2700/2000, διαδικασία.
- 3) Το άρθρο 869, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού 2913/92, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1335/2003 της Επιτροπής, της 25ης Ιουλίου 2003, έχει την έννοια ότι, ελλείψει αποφάσεως ή διαδικασίας της Επιτροπής κατά το άρθρο 871, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1335/2003, σε κατάσταση όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, οι τελωνειακές αρχές δεν μπορούν να αποφασίσουν από μόνες τους να μη βεβαιώσουν εκ των υστέρων τους μη εισπραχθέντες δασμούς κρίνοντας ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις για την κατά το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 2913/92, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2700/2000, επίκληση της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και ότι οι αρχές αυτές υποχρεούνται να υποβάλουν στην Επιτροπή τον φάκελο της υποθέσεως, είτε εφόσον οι εν λόγω αρχές θεωρούν ότι η Επιτροπή διέπραξε σφάλμα κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως του κανονισμού 2913/92, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2700/2000, είτε εφόσον οι περιστάσεις της υποθέσεως της κύριας δίκης συνδέονται με τα αποτελέσματα έρευνας της Ένωσης κατά το άρθρο 871, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, του

κανονισμού 2454/93, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1335/2003, ή όταν το ποσό των επίδικων στην υπόθεση της κύριας δίκης δασμών είναι ίσο προς ή υψηλότερο από 500 000 ευρώ.

- 4) Το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 2913/92, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2700/2000, έχει την έννοια ότι οι πληροφορίες που περιλαμβάνονται σε έκθεση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) σχετικά με τη συμπεριφορά των τελωνειακών αρχών του κράτους εξαγωγής και του εξαγωγέα συγκαταλέγονται στα αποδεικτικά στοιχεία που λαμβάνονται υπόψη για να αποδειχθεί κατά πόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες ένας εισαγωγέας μπορεί να επικαλεσθεί δικαιολογημένη εμπιστοσύνη βάσει της διατάξεως αυτής. Ωστόσο, αν η έκθεση αυτή θεωρηθεί, σε σχέση με τις πληροφορίες που περιλαμβάνει, ανεπαρκής προκειμένου να αποδειχθεί επαρκώς κατά νόμο αν πράγματι πληρούνται οι προϋποθέσεις αυτές από κάθε άποψη, όπερ εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εκτιμήσει, οι τελωνειακές αρχές μπορεί να υποχρεωθούν να προσκομίσουν πρόσθετα αποδεικτικά στοιχεία προς τούτο, ιδίως διενεργώντας εκ των υστέρων ελέγχους.
- 5) Το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 2913/92, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2700/2000, έχει την έννοια ότι εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εκτιμήσει, με βάση το σύνολο των συγκεκριμένων στοιχείων της διαφοράς στην υπόθεση της κύριας δίκης και, ειδικότερα, τις αποδείξεις που προσκόμισαν συναφώς οι διάδικοι της κύριας δίκης, αν πληρούνται οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες ένας εισαγωγέας μπορεί να επικαλεστεί δικαιολογημένη εμπιστοσύνη βάσει της διατάξεως αυτής. Για την εκτίμηση αυτή, οι λαμβανόμενες κατά τη διενέργεια εκ των υστέρων ελέγχου πληροφορίες δεν υπερσχύουν των πληροφοριών που περιλαμβάνονται σε έκθεση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF).
- 6) Το άρθρο 875 του κανονισμού 2454/93, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1335/2003, έχει την έννοια ότι ένα κράτος μέλος, υπό τις διευκρινιζόμενες από την Επιτροπή βάσει του άρθρου αυτού προϋποθέσεις, δεσμεύεται από τις εκτιμήσεις της Επιτροπής σε απόφαση εκδοθείσα βάσει του άρθρου 873 του κανονισμού αυτού, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1335/2003, ως προς άλλο κράτος μέλος, σε περιπτώσεις οι οποίες ενέχουν παρόμοια πραγματικά και νομικά στοιχεία, όπερ εναπόκειται στις αρχές και δικαστήρια του κράτους μέλους να εκτιμήσουν λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, τις πληροφορίες σχετικά με τη συμπεριφορά του εξαγωγέα ή των τελωνειακών αρχών του κράτους εξαγωγής όπως προκύπτουν από την έκθεση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) επί της οποίας βασίζεται η εν λόγω απόφαση.
- 7) Το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 2913/92, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2700/2000, και το άρθρο 875 του κανονισμού 2454/93, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1335/2003, έχουν την έννοια ότι οι τελωνειακές αρχές μπορούν, καταρχήν, να διενεργούν όλους τους εκ των υστέρων ελέγχους τους οποίους κρίνουν αναγκαίους και να χρησιμοποιούν τις λαμβανόμενες κατά τους ελέγχους αυτούς πληροφορίες τόσο για να εκτιμήσουν αν πληρούνται οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες ένας εισαγωγέας μπορεί να επικαλεσθεί δικαιολογημένη εμπιστοσύνη βάσει του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 2913/92, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2700/2000, όσο και για να καθορίσουν αν η περίπτωση της οποίας έχουν επιληφθεί ενέχει «παρόμοια» πραγματικά και νομικά στοιχεία, κατά το άρθρο 875 του κανονισμού 2454/93, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1335/2003, με περίπτωση που έχει αποτελέσει το αντικείμενο αποφάσεως περί μη βεβαιώσεως δασμών την οποία έλαβε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 873 του κανονισμού 2454/93, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1335/2003.

- 8) Το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 2913/92, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2700/2000, έχει την έννοια ότι το γεγονός ότι ένας εισαγωγέας εισήγαγε εμπορεύματα βάσει συμφωνίας διανομής δεν ασκεί επιρροή επί της δυνατότητάς του να επικαλεσθεί δικαιολογημένη εμπιστοσύνη υπό τις ίδιες συνθήκες με εισαγωγέα ο οποίος εισήγαγε εμπορεύματα αγοράζοντάς τα απευθείας από τον εξαγωγέα, ήτοι εφόσον πληρούνται τρεις σωρευτικές προϋποθέσεις. Καταρχάς, οι δασμοί αυτοί πρέπει να μην έχουν εισπραχθεί λόγω σφάλματος των ιδίων των αρμοδίων αρχών, περαιτέρω, το σφάλμα αυτό πρέπει να είναι τέτοιας φύσεως ώστε να μην μπορούσε ευλόγως να εντοπισθεί από καλόπιστο οφειλέτη και, τέλος, ο εν λόγω οφειλέτης πρέπει να έχει τηρήσει όλες τις ισχύουσες διατάξεις όσον αφορά την τελωνειακή διασάφισή του. Συναφώς, στον εισαγωγέα αυτόν εναπόκειται να προφυλαχθεί από τους κινδύνους ενός εις βάρος του μέτρου για την εκ των υστέρων είσπραξη δασμών, μεταξύ άλλων, επιδιώκοντας να λάβει από τον αντισυμβαλλόμενο στην εν λόγω συμφωνία διανομής, επ' ευκαιρία ή κατόπιν της συνάψεως της συμφωνίας αυτής, όλα τα αποδεικτικά στοιχεία που επιβεβαιώνουν την ακρίβεια του πιστοποιητικού καταγωγής «τύπου Α» που εκδόθηκε για τα εμπορεύματα αυτά. Επομένως, δεν υφίσταται η κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως δικαιολογημένη εμπιστοσύνη, ιδίως, σε περίπτωση που ο εισαγωγέας, καίτοι είχε προφανείς λόγους ώστε να αμφιβάλλει για την ορθότητα ενός πιστοποιητικού καταγωγής «τύπου Α», δεν αναζήτησε πληροφορίες για τις περιστάσεις της εκδόσεως του πιστοποιητικού αυτού προκειμένου να ελέγξει αν οι αμφιβολίες αυτές είναι δικαιολογημένες.

(υπογραφές)